

Sidste søn. efter Helligtrekonger

Læsning fra Det gamle Testamente: Es 2,2-5

Læsning fra Det nye Testamente: Kol 1,25d-28

Prædike tekst: Johs 12,23-33

Jesu tale til disciplene i dag finder sted lige efter, han er redet ind i Jerusalem på et æsel. Folket var begejstret for ham, de strøede palmegrene på jorden og råbte: "Hosianna, velsignet være han, som kommer i Herrens navn."

Mange havde nok tænkt, at han skulle være Israels konge. Der står, at de hyldede ham, fordi han havde opvakt Lazarus fra de døde. Hvor ville det være vidunderligt, hvis han blev landets konge. Han som kunne gøre syge raske, befri de besatte, opvække de døde, stilne stormen på søen og skaffe mad til 5000 mennesker ud af næsten ingenting. Sikke en konge.

Og så lige herefter taler Jesus med disciplene om, at han skal herliggøres. Og måske tænkte disciplene først, at det betød, at han skulle være konge. En herlig konge. Men herliggørelse betyder tilsyneladende noget andet for Jesus, for han taler ikke om, at han skal være konge og krones med ære og glans og modtage folkets hyldest. Men han sammenligner i stedet sig selv med et hvedekorn, som lægges i jorden og dør.

Et hvedekorn, der dør! Det lyder ikke af ret meget, og det er svært at få øje på herligheden i det. Det lyder lidt sølle og svagt med noget, der dør og går til grunde. Når Jesus sammenligner sig selv med et hvedekorn, der dør, så taler han om sin kommende død på korset. Han, som er Guds Søn—han, som var med ved skabelsen af himmel og jord, han klynges op på et kors og dør en ussel død i vanære og foragt. Hvor er det sølle! Hvor er herligheden henne? Hvordan kan det være en herliggørelse af ham, at han dør på denne måde? Det ser nærmere ud som et totalt nederlag.

Hvis vi vender tilbage til det med hvedekornet, der dør i jorden, så gør Jesus det mere klart for os ved at sige, at hvis hvedekornet ikke lægges i jorden og dør, så bliver det jo bare det ene korn. Men hvis det lægges i jorden, så spirer det og dør dermed, og gennem hvedekornets død bliver det til en hvedeplante, som bærer et kornaks med mange hvedekorn. Kornet, der dør i jorden giver liv til mange andre korn.

Når Jesus dør på korset, er han som et hvedekorn, der lægges i jorden. Han giver sit liv, for at der kan blive liv til andre hvedekorn. Herligheden består i, at Jesus giver sit liv for os. For vi er de hvedekorn, der får liv pga. Jesus. Han dør, for at vi skal leve.

Men hvedekornet, der dør i jorden, Jesus, han forbliver ikke selv i jorden som død, ligesom et hvedekorn ville gøre. Jorden eller døden kan ikke fastholde ham. Han går ikke til grunde som hvedekornet, men han besejrer dødens magt og opstår fra døden på tredjedagen.

Døden er ikke herre over Jesus. Han, som er Guds Søn, er stærkere end døden, og han bryder dødens magt. Hvedekornet, Jesus, som dør i jorden og opstår igen, giver liv til akset med alle hvedekornene. Vi får liv gennem Jesu død og opstandelse. Jesus siger et sted, at han er opstandelsen og livet, og at den, der tror på ham, skal leve, om han end dør.

Fordi Jesus har besejret dødens magt, har døden heller ikke den endelige magt over os. Vi skal nok dø en dag, men vi skal opstå igen, og vi skal leve evigt sammen med Jesus, livets sejrherre. Vi får gennem Jesus del i livet - livet her og nu og livet med Jesus i al evighed

Jesus siger i dagens evangelium, at når han er blevet ophøjet fra jorden, dvs. når han er død og opstanden, så vil han drage alle til sig. Jesus ønsker og længes efter, at vi alle kommer til ham, for han er død, for at vi alle skal få liv. Heri består herligheden og herliggørelsen af Jesus. Gud herliggør sit navn gennem Jesu død og opstandelse.

Og den herlighed, vi ser i Jesus, har med Guds kærlighed at gøre. Herlighed og kærlighed hænger nøje sammen. For det er netop pga. Guds kærlighed, at han lader Jesus dø og opstå, og herigennem viser sin herlighed. Det er så paradoksalt og svært at forstå og samtidig så enkelt.

Jesus herliggøres gennem sin fornedrelse på korset. Det, som ser ud som et totalt nederlag, er en herliggørelse. Det, som ser ud til at være ondskabens sejr over det gode, er i virkeligheden kærlighedens sejr over alt det, som står Gud imod.

Gennem Jesu død på korset og hans opstandelse fra de døde sejrer Gud over alt det onde. Som Jesus også siger i dagens evangelium: "Nu fældes der dom over denne verden, nu skal denne verdens fyrste jages ud." Og denne verdens fyrste er Guds modstander, Djævelen. Han dømmes og jages ud, fordi Jesus har sejret over ham gennem sin død og opstandelse.

Derfor kan vi tale om, at Jesus herliggøres. Han sejrer over synd, død og Djævel. Og når Jesus kommer igen en dag, da skal vi se, at sejren bliver manifesteret, og derefter skal hverken synd, død eller Djævel have nogen magt over os længere. Da skal alle se herligheden, og da skal det blive klart for alle, at Jesus virkelig er Kongen. Jesus blev ikke udråbt og kronet som konge, da han drog ind i Jerusalem, i stedet blev han et par dage efter kronet med en tornetrone.

Men når Jesus kommer igen, da skal vi alle se ham som Kongen - Kongen som troner i herlighed - den herlighed som er gået gennem død og opstandelse for at vise os Gud kærlighed. Den udråbelse til konge, som Jesus ikke skulle have ved indtoget i Jerusalem, den får han ved tidernes ende, for da skal vi alle hylde ham som kongernes Konge og herrernes Herre. Han, der som hvedekornet gav sit liv, for at vi skulle få liv.

Indtil da kalder Jesus os til at tro på ham og følge ham. Han kalder os til at slippe vores eget og komme til ham og tage imod det liv, han giver os. Jesus siger i dagens evangelium: "Den, der elsker sit liv, mister det, og den, der hader sit liv i denne verden, skal bevare det til evigt liv"

Jesus kalder os til at slippe os selv og vende os til ham. Jeg tror ikke, Jesus her mener, at vi bogstaveligt talt skal hade os selv og vores eget liv, men vi skal vende os væk fra os selv og vores egen selvoptagethed, og vores trang til at være konge og dronning i vores eget liv. Vi skal vende os væk fra troen på, at vi kan klare os selv, magte vores eget liv, og at vi er vores egen herre.

Og i stedet skal vi vende os til Jesus og det liv, som han vil give os. Vi må vove at komme til Jesus og give vores liv til ham, for at vi ikke skal miste det. Vi må vove at komme til Jesus og sige til ham, at vi ikke magter livet selv, og lade ham give os liv. Og han vil give os liv her og nu - et liv, hvor vi må opleve, at vi aldrig er alene, for Jesus er med os gennem sin Ånd. Han slipper os aldrig. Han vil hjælpe os til at tro, han vil hjælpe os til at leve det liv, der nu er vores.

Livet med Jesus er det bedste liv. Det er ikke nødvendigvis let, men det er vidunderligt at vide, at han altid er med os, også når vi oplever, at livet bliver så tungt og svært, at vi næsten ikke kan leve. Da må vi vide, at vi ikke er alene - Jesus er hos os. Han bærer os, og han hjælper os til at tro og holde ud.

Og han giver os håbet og troen på, at livet med ham her og nu aldrig ender, for han er opstandelsen og livet, og han vil give os del i det liv, som overskrider døden og folder sig ud på en vidunderlig måde, når vi skal leve med ham i al evighed.

For Jesus siger, at han vil drage alle til sig, når han er blevet ophøjet. Jesus længes efter at give os liv, han længes efter fællesskab med os, han længes efter at frelse os. Hvorfor? Fordi han elsker os! Han elsker os så højt, at han giver sig selv, for at nå os. Han kommer til os og viser os, at Gud er kærlighed.

Jesus vil gennem sin død og opstandelse drage alle til sig. Han vil give os liv, og han kalder os til ikke at stille os tilfreds med det liv, vi har i os selv, men at tage i mod det liv, som han vil give os. Et liv i Guds nærvær, et liv i Guds kærlighed.

Men vi må vove det, vi må vove at slippe os selv og komme til Jesus, vi må åbne os for ham og give vores liv til ham, for at han kan skabe et nyt liv i os. Vi må lade hans liv blomstre i os og lade Jesus fylde os med sin Helligånd, vi må lade livet og kærligheden fra Gud fylde os. Vi må slippe os selv og overgive os til det liv, som er Jesus selv - det sande liv.

Vi kan bare sige helt enkelt til Jesus, at vi gerne vil overgive os og tage imod ham. For nogle af os er det måske sådan, at vi dagligt må slippe os selv og på ny overgive os til Jesus og lade ham være Herre i vores liv.

Netop når vi vover at give vores liv til Jesus, da må vi tro, at han er livet i os, og at han altid er med os og aldrig slipper os. Han bevarer os hos sig hele vores liv og gennem død og opstandelse til den dag, hvor vi skal se ham i hans herlighed. Amen